

maal f. Eks. opstaar om Trassatens Ansvar for Indløsningen af en Check, der af den retmæssige Indehaver er anmeldt for Trassaten som stjaalet eller bortkommet, se iøvrigt Forhandlingerne i Genève, Mødet den 18. Marts 1931, Side 377—380 og Mødet den 5. Marts 1931, Side 249—252.

Til § 36.

Paragraffen indeholder en Bestemmelse om, hvorledes man har at forholde sig, naar en Check lyder paa Betaling i en Møntsort, der ikke er gangbar paa Betalingsstedet, og det foreskrives, at Beløbet, saafremt Betalingsdagen falder indenfor Fristen for Checkens Forevisningstid, kan betales i Betalingslandet Mønt, omregnet til Værdien paa Betalingsdagen. Sker Betalingen ikke ved Forevisning, har Indehaveren af Checken Valget imellem at forlangé Checken betalt i Landets Mønt enten efter Forevisningsdagens eller Betalingsdagens Kurs.

Bestemmelsen er bygget over Reglerne i E. V. L. § 41, og Konferencen vedtog, at Reglerne fra E. V. L. burde overføres paa Checklovgivningen. Man hævdede, at den almindelige Regel, hvor der er Tale om Betaling, er den, at Betalingen skal ske i Betalingslandets Mønt, medmindre andet direkte maatte være vedtaget imellem Parterne. Denne Regel maatte være anvendelig ogsaa paa Checks, og der var derfor Brug for en Regel, svarende til E. V. L. § 41, for at udelukke Muligheden for Spekulation i stigende eller faldende Kurser. Man erkendte, at Reglen var unødvendig i de Tilfælde, hvor en Check i udenlandsk Mønt blev trukket paa et Tilgodehavende hos Trassatbanken i den paagældende udenlandske Mønt, men fastholdt, at Checks lydende paa udenlandsk Mønt kunde tænkes trukne paa et Tilgodehavende i indenlandsk Mønt, og i saa Tilfælde var Reglen paa sin Plads. Det er dette Tilfælde, man sigter til med Reglen i § 36, 1. Stk., 1. Sætning, der omhandler Forholdet imellem Indehaver og Trassat, og som forudsætter, at Checken forevises til Betaling, og at Betaling sker inden Forevisningsfristens Udløb. Sker Forevisning og Betaling efter denne Fristes Udløb, omfattes Forholdet ikke af Reglen, thi da er man uden for det checkretlige Forhold, og her maa den almindelige Lovgivnings Regler være anvendelige.

I § 36, 1. Stk., 2. Sætning, gives Regler for Kursberegning i Tilfælde af, at Betaling ikke sker ved Forevisning, altsaa i Tilfælde af Protest for manglende Betaling og derefter følgende Regres mod Trassanten (eventuelt tillige Endossenter). Reglen i 2. Sætning behandler saaledes Forholdet imellem Indehaveren og Trassanten.

Reglerne i § 36, 2.—4. Stk. kræver næppe nærmere Omtale.

Bestemmelserne i § 36 var Genstand for en meget indgaaende Forhandling paa Konferencen saavel ved første Gennemgang af Forslaget — se Forhandlingerne paa Møderne den 5. Marts 1931 og den 6. Marts 1931, Side 253—258 og 269 — som ved anden Gennemgang — se Forhandlingerne paa Mødet den 14. Marts 1931, Side 355.

Til Bestemmelsen i § 36 er knyttet et Forbehold — jfr. Reservationernes Art. 17 — ganske svarende til det til E. V. L. § 41 tagne Forbehold, jfr. Bemærkningerne til Forslaget til Veksellov Sp. 4328. Iøvrigt henvises til det i Rapporten under Nr. 98—100 (Bilag B. Sp. 5067—70) udtalte.

Med Hensyn til gældende dansk Ret henvises til C. L. § 3, hvorefter Bestemmelserne i V. L. § 35 og § 51 er anvendelige paa Checks.

Kapitel VI.

Om krydsede Checks og Checks til Afregning.

§§ 37—38.

De i den ensartede Checklov optagne Regler om Krydsning af Checks er gennemført paa Grundlag af et nordisk Forslag. Bestemmelser om Krydsning af Checks findes som bekendt optaget i de skandinaviske Checklove, jfr. C. L. § 7. Det kan af Lovbestemmelsens Ordlyd saavel som af Bemærkningerne i Jul. Lassens Motiver, Side 18 og i Hagés og Thomsens Motiver, Side 25 ses, at man har ønsket at bringe den engelske Lovs Regler til Anvendelse, jfr. Bills of Exchange-Act 1882 §§ 76—82 og Chalmers: A digest of the law of bills of exchange, Side 303—312. Lovbestemmelsen er imidlertid ufuldstændig affattet, og har derfor givet Anledning til Tvivl, jfr. Østre Landsrets Dom af 16. Juni 1928 i U. f. R. 1928 p. 972 og Stephan Hurwitz, »Om Betydningen af »Krydsning« i Henhold til Checklovens § 7« i U. f. R. 1928 B., Side 313—322 samt Byretsdommer A. Drachmann Bentzon: »Checklovens § 7«, sammesteds, Side 347—350. For at udelukke disse Vanskeligheder og for at søge gennemført klare Regler om Krydsning, samt for om muligt at opnaa en Sammensmeltning af Krydsningssystemet og det tysk-østrigske System med samme Formaal, de saakaldte »Schecks nur zur Verrechnung«, jfr. herom Michaelis: Scheckgesetz, Side 137—145, fremsatte de nordiske Delegationer et Forslag bygget over følgende Betragtninger: Hovedformaallet med Krydsningen saavel som med det tyske System er at tilvejebringe en Forøgelse af Checksikkerheden ved at paalægge Bankerne, at en krydset